

prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) E. Palanciuc

instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliul municipal Chișinău, intervenienți accesorii societatea cu răspundere limitată „Multiproiect” și întreprinderea municipală „Regia Transport Electric”, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de Consiliul municipal Chișinău, societatea cu răspundere limitată „Multiproiect” și întreprinderea municipală „Regia Transport Electric” și menținută hotărârea Judecătoria Centru, municipiul Chișinău din 02 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 14 august 2014, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliul municipal Chișinău, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Multiproiect”, solicitând anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 5/12-2 din 03 iunie 2014.

În motivarea acțiunii a indicat că, Consiliul municipal Chișinău, la 03 iunie 2014 a adoptat decizia nr. 5/12-2, prin care s-a transmis în locațiune, pe un termen

de 25 ani, fără drept de privatizare, societății cu răspundere limitată „Multiproiect”, încăperile nelocuibile cu suprafața de 405,6 m.p. din str. Meșterul Manole, 8.

Sustine că în conformitate cu art. 64 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, efectuând controlul de legalitate a deciziei menționate, a stabilit că aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației.

Astfel, în conformitate cu art. 68 din Legea privind administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT₄-1150 din 04 iulie 2014, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău anularea deciziei notificate.

Menționează reclamantul că, conform prevederilor art. 68 alin. (2) și (3) din Legea privind administrația publică locală, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat. În cazul în care autoritatea locală emitentă și-a menținut poziția sau nu a reexaminat actul contestat, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat, sau în cazul tăcerii autorității locale emitente în termen de 60 de zile de la data notificării cererii de modificare sau de abrogare a actului în cauză.

Relevă că, la adoptarea deciziei sus menționate, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 77 alin. (3), (5) Legea privind administrația publică locală, care prevede că, bunurile domeniului privat al unității administrativ teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că, organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

Or, organizarea licitației presupune liberul acces și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune a încăperilor nelocuibile cu suprafața 405,6 m.p. din str. Meșterul Manole, 8.

Astfel, Consiliul municipal Chișinău, la emiterea deciziei urma să țină cont și de prevederile pct. 3.1 Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și

încăperilor cu altă destinație, decât cea locativă-proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 4/11 din 26 septembrie 2003.

Conform prevederilor punctului 23 din Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008, pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, când cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sînt justificate (nu sînt acoperite de chiria pe 6 luni).

Invocă că Consiliul municipal Chișinău, la adoptarea actului administrativ contestat, a ignorat și prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și a altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Prin încheierea protocolară Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2014 s-a admis demersul societății cu răspundere limitată „Multiproiect” și s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu întreprinderea municipală „Regia Transport Electric”. (f.d 24-25)

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii societatea cu răspundere limitată „Multiproiect” și întreprinderea municipală „Regia Transport Electric”.

S-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/12-2 din 03 iunie 2014 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi nelocuibile din str. Meșterul Manole, 8, aflate în gestiunea ÎM „Regia Transport Electric”, SC „Multiproiect” SRL, ca fiind emisă cu încălcarea prevederilor legii și procedurii.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 11 noiembrie 2015 Consiliul municipal Chișinău, la 13 noiembrie 2015 societatea cu răspundere limitată „Multiproiect” și la 02 decembrie 2015 întreprinderea municipală „Regia Transport Electric” au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel 22 iunie 2016 s-au respins apelurile declarate de Consiliul municipal Chișinău, societatea cu răspundere limitată „Multiproiect” și întreprinderea municipală „Regia Transport Electric” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015.

La 02 august 2016, Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de

Apel Chişinău din 22 iunie 2016 și a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chişinău din 02 noiembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului, a invocat că a respectat procedura legală de acordare în locațiune a încăperii.

Astfel, Consiliul municipal Chişinău a emis decizia nr.5/12-2 din 03 iunie 2014 la nota informativă a întreprinderii municipale „Regia Transport Electric”, prin care a solicitat transmiterea în locațiune a încăperilor nelocuibile pe care le gestionează.

Consideră că decizia nr. 5/12-2 din 03 iunie 2014 nu contravine legislației în vigoare și nu există temei juridic de anulare a acesteia.

La 08 septembrie 2016 Oficiul Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat a depus referință la recursul declarat de Consiliul municipal Chişinău, prin care a solicitat respingerea acestuia cu menținerea deciziei Curții de Apel Chişinău din 22 iunie 2016.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 22 iunie 2016 a fost depus la 02 august 2016, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul Consiliul municipal Chişinău și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele

stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta

argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari